



Správny čas pre prirodne duchovno

Moderná veda takmer zničila svet, otrávila povietné vody, Matku Zem, vzdúch, zneužila ohň.

Moderna veda robi zo života chšapných ľudí alergikov odkažaných na tabletky, ak robi z krav, ktoré Slováci kedy si nezohľadili a rozprávali sa s nimi ako s ľudmi, chodiaci mäso uvažované v chlieve, matky porožané na kľačkou podlahu, týranie tovarína na mlieko, ktoré sú nelené pojedat kostnú mŕku svojich sestier a bratov. Čuduje sa, že tu máme chorobu šlemyňach kráv. Vy by ste z toho nezôsečli? **Priroda** vie, preto trestá ľudskej bytosti stále novými neštečitelnými chorobami. On budú liečením, ale nie tak, ako si myslíme, nie tabletkou. Preto pôži nové vedomosť, súrodenec. **Moderný svet** určí z každého druhého človeka alergika, väčšina ľudí má príznaky neutrózy. **Moderný svet** skoro zruší zdravého ducha a Matku Zem. Preto prichádza duchovnosť, ktorá človeka už ťaží súladne aj v modernom svete.

Dnes je prirodne duchovnosť oveľa potrebnosťou ako v stredoveku, keď bol priezračné rieky a čistý vzduch a spievajúce bytosti boli neodmysliteľnou samozrejmosťou. Nikdy nebola prirodne duchovnosť tak potrebná, ako dnes, nikdy v dejinách ľudsstva, priateľa. Práve dnes je správny čas na duchovné povstanie. Lenže nie také nevedomci. Ale povstanie vedomie. Nie telo musí povstať, ale duch. To je boj, ktorý už nie je bojom, len živa prúdi mocou ako v boji, ale je to mier. Tak isto je dôležité byť miernym v boji, čo by bol mocný a prebudený v mieri. Nie v

Príroda a du-chovno v jednom čarovom kole

Časopis a vydavateľstvo pre pôvodné prirodne duchovno Diva, hudebná skupina Bytostí, spoločenstvo Pôvodný kruh, stredisko prirodnej duchovnosti v Trnave – to všetko sú aktivity, ktorých cieľom je pomôcť dnešným ľuďom znovaobjaviť vzťah s prirodňím svetom a objaviť dnešnú duchovnosť pevně zakorenenu v prírode. Jednými z ľudí, ktorí stáli pri ich vzniku a stále dávajú týmto aktivitám veľa svojej energie, sú Miro Slav Švárik a Olga Dubovská. Zaobávajú sa prirodzenou duchovnosťou, liečiteľstvom, zachovávaním a oživováním pôvodnej slovenskej kultúry, publicistikou. Dôraz pri všetkom sa robia kladú na našu späťosť s prírodou a všetkými živými bytosťami na Zemi.

● **Priroda, prirodzenosť, súlada s prírodou,** to sú slová, ktoré sa často vyskytujú v článkoch uverejňovaných vo vašom časopise Diva a možno povedať, že patrí medzi základné kamene filozofie, ktorú napĺňajú Vaši aktivity. Mohli by ste priblížiť, čo pre Vás tieľo slová znamenajú? Čo je to prirodzenosť a čo znamená žiť v súlade s prírodou?

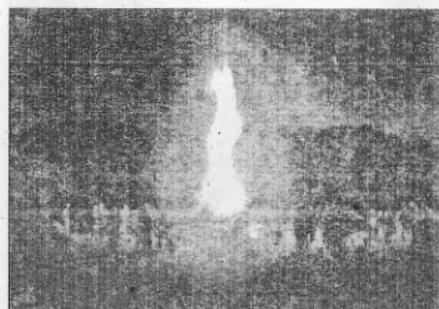
MIRO SLAV: Vieme súčasom, čo je príroda, aj keď si v poslednej dobe novorávame, že príroda je hmota, nejaké stromy, poloky, kamene, srdce a celosne vedomie jesne hovorí, že príroda je duch, ktorý nesie, rodí a pretvára hmolny svet, rozriadený do nekonečného množstva duší a spojený v nekonečnej jednote.

Prirodzenosť je čin, vedieť a konáť v súlade s týmto všeomírnym prirodňom všeobudom, v súlade s jeho silami, prejavmi, svedlami. V staroslovencine či v srbčine a chorvátskej sa prirodzenosť označuje takisto ako prirodnosť, u nás sú to takmer rovnocenné slová a javy. Druži spieva, každý druh spieva, aj v meste, to je prirodne a prirodzené, to jeho umenie šťastia, umenie života, rozjímanie všedného, no posviatného dňa. Cedaj si každý človek spievať, takto rozjímať, to bolo prirodne a prirodzené. Dnes ľudia spievajú rozjímania nechávajú na

profesionálov, stáva sa z nich množstvo spotrebíckych, neuroticických, nešťastných ľudí, ktorí okrem iného zabudli aj spievať a myslia si, že za ich nešťastie môže nejaký politik. A na to sa tu ľudia obradeno, prirodňého ducha, aby sme odklinali nielen slová, javy, ale hlavne ten

Moderná veda hovorí, že ľudskej rozumu stojí nad prirodou. Naše prirodňou kultúru - prirodne duchovno hovorí že nie duchovno stojí nad prirodou o tom nie napok, ale že duchovno a priroda sú v jednom čarovom kole. Vedôtor počíta, píše vzorce prirodnych prvkov, ale len takto sa k prirodnému sôluď nedopracuje. Skôr duchom a srdcom sa dostaneme domov, do prirodneho sôluďa.

● Heslo "návrat k prírodé" sa do istej miere stáva trendom. Mnohé firmy a obchodné spoločnosti si postavili na tomto trende svoj byznis. Arieňky a horávky prirodnych národnov, etno - obchody, prirodna kozmetika - to všetko je dnes výhodným obchodom. Alebo



celok, to posvätné, prirodne kolo Všeomíra a pomohli ľuďom žiť v súlade a nie v rozpore. Vidite, že príroda a duchovnosť sa nedajú rozdeliť. A teda príroda je aj kultúrny - v preklade duchovný jav, životný spôsob, spôsob, ako prežiť so zdravou dušou, duchom a telom. Zo židovsko-kresťanského náboženstva mnohých vyplýva, že nadprirodzené má položiť prirodzené - prirodne.

nepráklad - stavba domov zo slamy je v USA tiež môdmým trendom a živia sa tým veľké stavebne spoločnosti. Do okraj miery je takýto návrat k prírode skutočnou alternatívou k restíctemu konzumu a odcudzovaniu z prírody? Nie je skôr jeho súčasťou?

OLGA: Aj toto je lepšie, ako nič. Je dôležité, aby sa na fiesto slová a pojmy nezabudalo. Je to ako s inými záklodnými vecami, ako láska, súčit,





mier atď. Tiež sa nie vždy napíňajú presne tým obohom, aký by mali mať, ale je podstátné, že ludia ich ešte stále majú vo vedomí ako najdôležitejšie. A je len dobre, keď sa navýše stávajú ešte aj moderným trendom.

● Dve veľký dôraz kladie na zachovávanie tradicnej kultúry, hudby, rituálov, zvykov. Myslíte, že podstata odzvadzovania sa prirodneom svetu je v strede týchto kultúrnych koreňov? Niekoľko mám pocit, že najdôležitejšie je višák to, ako si uspokojujeme svoje základné potreby. Rozhodujúce je, že uspokojovanie noších základných životných potrieb - jedlo, bývania, oblečenia, bezpečnosti - je stále viac závislé na globalizovanej ekonomike a technologicko-priemyselnom systéme. Može byt obnovovanie pôvodnej kultúry, hranie hudby, uskutočňovať slávnosti, používanie slovenských miest a podobne cestou, ako čeliť tomuto procesu?

MIRO ŠLAV: Uspokojovanie svojich

potrieb - to je slovené spojenie a oj životný náhľad spotrebej spoločnosti. Pozrime sa na príklad - uspokojovanie si pohľadových potrieb - niektorí sa na to sústredia a čím viažú si potrebu uspokojí, tým je vútia, o chvíli už iné nerobia len si uspokojivú rozkrok. Podobne je to s drogami, s interiérom, s mobilom, s autom. Skoro každý by chcel auto, a keď na to nemá, tak nadáva na štát. Lenže to nie štát, čo nedová mal každému auto. Z istého hľadiska je to príroda. Boh. Lebo keby mal každý na zemi priemerne jedno auto, nezobedajme, že niektorí „potrebujú“ tri autá - no leto, na zimu a do lesa, tak zem by bola behom dvoch týždňov zamorená a cicavce by



vyhynuli. Tuším že aj my sme minochodom cicavce a sme chuloslivejší na prírodné prostredie ako aminekyseliny. Človek prebudenej duše sa nesústredi na uspokojovanie potrieb, ale na celkový súlad. Kam sa poheň, tam jú viac súladu. Vsetko, čo potrebuje, k nemu v prvy čas príde, nestará sa o uspokovanie svojich potrieb.

Spokojnosť je viac, lebo nošiel správnu cestu, tak náčo by sa ešte otrávoval s nejakými potrebnimi. Keď so mnú nojiesť, tak sa noje, keď sa má vycíkať, tak sa vycíkať. To v globálnej ekonomike, to je len také wudu, že sa musíme globalizovať pod nadnárodnou účerou. My sme globalizovaní, a teda spojeni v prvom rade v prírode, v DUCHU, ovzdušie je celkom spoločné a iné živly tiež, aj Matka Zem je naša spoločná mama. Že volám mamu po slovensky, a nehovorím jej Gaia, to sa mi zdá prirodzené, vedú som sloven a tento jazyk tu nevznikol náhodou. Keď sa modlím k slnku, k jeho sile, tak mu nebudem spievat sanšaj. Podie na Slovomat s nami na Poľanu a rozprávajúce sa s dedom skialarov a prirodnom hnojením. Bude vám rozumieť skôr, ako keby ste mu vroveli o environmentalistike, o naturálnej ekonomike. O čo nám ide, aby nám rozumeli len vysokoškoláci a úradníci, alebo celý nórð? Áby sme hovorili k srdciam, alebo k počítom? Každý skutočný ťahan udržia duchovne kmeňa, či národa. Ale keď slovenský vedomec udržiava pôvodné duchovné svojho národa, už v tom hľadame nacionalizmus. To, že si dávame duchovné mená v jazyku, ktorému dobré rozumie, to je takisto prirodzené, okáže drozd

spieva piesň drozdovu a nenapodobňuje havrona. Aj preto sme neštastí, lebo no rozdiel od slávika nespievame svoje piesne, netancujeme svoje tanče, nepoznáme svoje poslanie tu, medzi Dunajom a posviatnou Tatrou.

prázdnych slovach ožije vedomie, zdravie a láska. Ale v správnych činoch.

Miro Šlav

Posvätné háje

Prirodna viera nepotrebuje pozlátené poláce, v ktorých si telied vyšívajú kľúč či veľkňaz zo zlatým žezlom. Prirodna viera sa prejavuje aj v tom, že si vystaví s prírodnou svätynou. Pretože príroda je posvätňa, a nie nejaká zlatá klenka postavená zo zbytočných krvavých mozaiek a ohnutejch chrbtov.

Podľa pôvodnej viery každý sám je zodpovedný za každý sa priamo stretáva s božským silam, bez spovedníka. Božské sily sa prejavujú v celej prírode. V nedokutnenom lese. V speve vtákov. V hlasoch zvierat. V sume listov, ktoré rozospievajú svetie verík. V prasťanu pastračých stromov. V hlesi posvitných dubov. Vo voni flejúcejho listia, v speve plachých cvrkov a lúčnych koníkov. V posvätom lesku bolo pre duchovného Slováka či Slováku všetko nedokutnené. Žiadne vyrubovanie, žiadne zabijanie. Žiadne prenasledovanie ľudí, ktorí sa prehlieli voči spoločnosti v posvätom háji nemalo miesta. V posvätom háji bolo čiastočne boží dyh.

Pôvodný, prastarý, stle sa znova a znova rodia. Šila stareho a nového, umierajúceho a kliečaceho. V takejto svätyni prichádzalo osvetlenie. A pre clovaka osvetleného v takej svätyni bolo posvätňom všetko živé.

Posvätý háj však nie je cel. Je to len možnosť cesta, že to brána. Ak by sme nedozaj chceli, aby bola noša krajinou plná stáťných bytostí, museli by byť jedným veľkým posvätňom hájom.

Na miestach niektorých staroslovenských posvätín hájov dnes chodia vedomé rozhľadom novi duchovní Slovenci. A niektorí z týchto Slovencov sa pozeraú na celú nošu krajinu, ba i na celú Zem, ako na obrovský posvätň háj.

Miro Šlav Švicky
(z knihy Návrat Slovákov)





"Spokojný muž môže nájsť ťaťstie v tom, čo sa môže stať bezčinné. Život v horách a lesoch pre neho môže byť povolením, ktoré stroj zo to, aby ho výkonával. Býva v malom domčeku a jeho priateľom je jednoduchosť. Nikdy by nevymenil svoje obnosné šaty za ciasrské rúčky. Nikdy by nevymenil náklad, ktorý nesie na svojom chrbte, za voz so štvorzáprahom. Nezbiera nefrit a drahokamy v horách, nevŕšia si perly v moriach. Nech ide dekovoček, či sa stámy. Nechá práve jarné kvety a necestuje po nebezpečných cestách. Tisíce predmetov, ktoré by mohol vlastniť sú pre neho prachom vo vatre. Spieva si na svojej ceste medzi zelenými kopcovami."

Úkryt pod zelenými veivami je pre neho pohodnejší než domy so strechami. Pluh v jeho rukách je cennejší ako všetky tituly o vyznamenaní. Čerstvá horská voda mu pôsobia vŕšie. Potešenie než všetky lahôdky a nápoje mocných. Riadi sa slobodou pravdy. Čo pre neho známenie poctenia sa za titulmi, rádmi a medailami? Ako môžu byť prízaľivé účko a chomutivosť? Vďaka jednoduchosti má ľao, vďaka ľao má všetko. Vidi svet v "temnote", čistotu v "spine", rýchlosť v "pomalosti" a plnosť v "prázdrojte". Nemá žiadny mojetok, ktorý by mohol získať, nemá žiadnu výplatu, ktorú by mohol stratiť, žije bez potlesku a kritiky. Keď pozera nahor, pozoruje bez závislosti. Keď sa pozera nadol, pozoruje bez nafuknosti. Mnohí sa na neho pozierajú, ale nikto ho nevidí. Tichý, v ústrane, slobodný a bez ohrozenia, drak skrytý medzi mužmi."

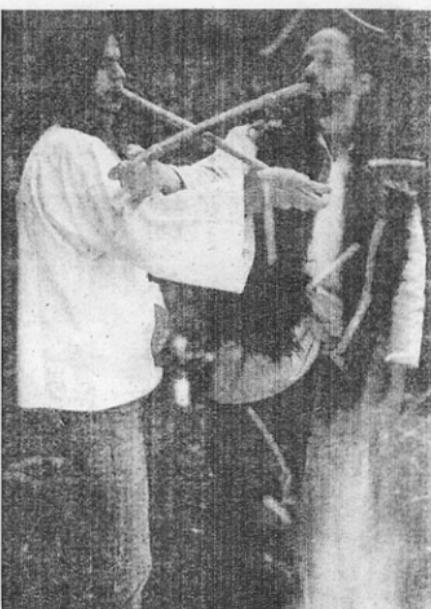
Ko Chung, taoistický liečiteľ

Teraz už poznám tajomstvo, ako vychádzajú najlepši ľudia. Treba rôsi na čerstvom vzduchu a jest a spať v rytme Zeme.

Walt Whitman, Steblá trávy

Uskutočnenie obradov - to neznamená poriadne sa stať sa na veľkonočnej oblievace, nie, uskutoční obrad - to znamená precíli posvätnej sily vodného života, ktorá nás obči. Nás nepriateľ nie je globalizácia, ale vlastná nevedomosť. ● Skúšim rozvíjať predchádzajúcu otázku: autentická prírodná kultúra a duchovnosť vzniká a žije v prírode, v prirodzenom prostredí. Pre zachovanie tejto kultúry je preto predovšetkým nevyhnutné zachovať toto prostredie a spôsob života. Ak nahráme na CD prírodnú hudbu, nafilmujeme na video tradičné obrady, zaznamenáme zvyky, jazyk, mená, neznamená to, že skutočne zachovávame podstatu. Podstatu prírodnnej duchovnosti v skutočnosti zachádzajú ľudia a spoločenstvá, ktoré ju uskutočňujú svojim každodenným životom - životom v prírode. Dnešná spoločnosť však priestor pre prírodný život stále oklesťuje. Keď vidím ľudí (a tiež sám seba), ako si v svojich panelákových bytoch, pôsobajú hi-tech CD so slovenskou liečivou hudbou na japonských alebo amerických prehráváchoch, neviem či to má niečo spoločné s prírodenosťou. Ako tieľo veci vnímate vy?

MIRO SLAV: Žijeme v takom svete, ako žijeme. Keď ľudia počúvajú cedéčku, no im natočia cedéčku s prírodnou hudbou. Ak to bude skutočné, od srdca, tak je otázka času, kedy začne sami hrať a spievať prírodnú hudbu, kedy sa srdcia mnachov prebudi v prírodnom - súlade. Ak pozeraj televíziju, tak im preboho pustime aj také filmy, ktoré podporia vedomie o pôvodnej, prírodnkej kultúre. Keď to je stanovené aj zákonom, že to tak má byť, že to nevyužívame dostatočne, to je noša chyba. Potom sa nečudujme, že je mosa čoraz otupenejšia, pretože na otupovanie sa využívajú všešky dostupné prostriedky a my, prírodní, nevyužívame dostupné prostriedky, ale využikame si novzajom gumené podložky. O čo ide, aby sme prebudiли sŕstiu spoločnosti, alebo aby sme sa hrali na košerných parížanov? Taktôto nás ani nezavaria do basy ako hrdinov, ale do blázina, keď nám nebude nik rozumieť, a pochybujem,



že si na nás prichystajú zveracie kozajky z ručne tkaného plátna.

To, že cez splyn mesiaci hrám, hovorím, spievam, alebo tančujem s desiatkami súrodencov v lese pri ohni, to, že tam zapálim ohni kresadlom v fanovej košeli, ešte neznamená, že na druhý deň nie som v meste a nepodpisem knihu, v ktorej je už poznanie nie celkom autentické, ale samozrejme sprostredkovanie. Ľovec sa streláva sa so slovanskou ľudí, ktorí sa cez cedéčko, cez knihu, dostali k živemu ohňu, k živej vode, pochopili duchov leso a svojich predkov, mnogi sú po zlodení s prírodnými silami naplnili život a uzdravili.

Tažie je žiť prírode v meste, ako pod lesom. Ale aj v meste spievajú drozy, v meste azda pijeme vodu vyrobenu v chemickej továrni? Jeme v meste umoladomný chlieb? Mesto nie je súčasťou prírody? Je dedičtan, ktorý sype smeti do potoka alebo do lesa, prírodné, ako mestský človek, ktorý triedí odpad a rozjima v parku pri strome? Môžu človek z maringofky patent od Boha na prírodnosť len preto, že žije pri lese?

Nemôže žiť každý v lese. Mali by sme si vziať prírodných ľudí, ktorí môžu žiť v lese, ale žijú v meste, kde sa im žije fázie, menej príjemne, aby plnili poslanie, ktoré tu majú. Keby tito ľudia predčasne odšli do lesov, nielenže by tu neboli ŽANŽ a DIVA, ale ďalej stovky ohňové ochranného kruhu a teda by tu možno neboli ani tie lesy s maringofkami, ale iba zohyzená krajiná. Ale dobre že si postoviak totočku, ale tá podstatá nie je drevencia, ani hudočná nahrávka, dokonca ani obrad nie je podstatá, ani meno. Ale pieseň, obrad, duchovné meno nám poukazuje na skutočnú podstatu, posiliní nás na veľkú cestu k súluďu. ● Myslíste si, že návrat k prírode je akousi individuálnou cestou vhodnou pre zapád jednotlivcov, alebo môže byť aj návodom pre celú spoločnosť? Pracujete s určitou viziou budúcnosti našej spoločnosti, mäde predstavu kam by sa mala uberať a do ekej miery je dnes pre nás možné vrátiť sa k prírode vo väčšom merítu?

OIGA: Keždý človek si hľadá svoju cestu. A ten, pre koho je návrat k prírode tou jedinou a najoprávnejšou,





NÁVRAT K PRÍRODE

civilizáciu, ktorú už onečinnú bude

● ŽANŽ príloha

sa nás vyberie. Ten, pre koho je iba chvílikou, či vikenďou zležitosťou, sa zariadi podľa toho. Spoločnosť sa podľa mňa vždy uberá tadiaľ, kadiaľ má, a my sa len môžeme, každý podľa svojho založenia, cílenia a cesty - pokušať do toho zasahovať a to ovplyvňovať.

Vždy je to otázka svedomia a vnútorného súlada každého človeka. Verím, že jednotlivec vobec nie je jednolivcom a dokáže svieť a strhávať za seba ostatných - ak je naozaj pravdivý.

• Je otázkou o akej miere je vzťah k prírode nás, civilizovaných ľudí, ovplyvnený tým, že sme mali možnosť zažiť aj život so všetkými vymoženostami techniky. Možnosť skúsiť si moderný, mestský, spôsob života nám zrejme dáva úplne inú

perspektívnu pohľadu, akú majú prirodzené žijúci ľudia, pre ktorých je prírodný svet jedinou skúsenosťou. Je podľa Vás nutné, aby všetci ľudia na Zemi mali možnosť nedobudnúť naše poznanie, prejsť si nosú skúsenosťou, zažiť technologicko-priemyselnú civilizáciu a slobodne si vybrať svoj spôsob života?

OLGA: Všetci ľudia je veľmi odvážny pojem. A každý má svoju volbu.



odsúdená ako doktor Mengel? S čím budú potom „slobodné“ porovnať, keď sa stanú otočkami zvráteného myšlienky? Má si azda človek najprv dva roky pičhať heroin, aby si mohol „slobodne“ vybrať, či bude žiť s heroinom alebo prírode? Musíme najprv v celkom znásilniť Matku Zem a otráviť ju aj s jej deťmi, aby sme potom v utrení zistili, aký to bol ohavný zločin? Aj v budúcnosti bude

mechanizmus, ale budú uchádzať prírodný súlad. Taká je cesta vývoja, keď hovoríme o pokroku, tak toto bude duchovný pokrok. To ostatné do seba zapadne.

• Skôrku popísat, aký je Vás osobný vzťah k prírodnému svetu, ako sa prejavuje Vo vašom živote?

OLGA: Môj osobný vzťah k prírodnému svetu je bytostný. V mojom živote sa prejavuje tak, že hoci žijem v meste a v paneláku, je to iba preto, že zatiaľ trvalo nemám možnosť - o ani zatiaľ nenastal ten čas, hoci už v dohľadnej dobe podľa všetkého nastane - odísť bývať do drevnice - napríklad. Nevládnim

auto, presúvam sa vlastom, peši alebo bicyklom, všetok voľný čas trávim v lesoch. Alebo vonku. Čím si prírodné zákonky a to aj v súčasnom stade zmysle. Ako novinárka som sa snážila o aj sa snožiť - vďaka prácu pre DIVU - svoje osobné presevdenie dosťažať aj do médií a tak ovplyvňovať myšlienky ľudí.

MIRO SLAV: Svet je prírodný, prírodný je jeho podstata, je prírodný a božský zároveň, takže fažko hovorí o nejakom inom svete, keď aj iné svety sú súčasťou prírodného všeobecnosti. Podľa staroslovanskéj povesti svet vznikol z ducha - z ohnia. To je hlboké, vysoké a široké poznanie nezávislé od teórie veľkého tresku, o ktoré je s ním v súlade. Je cesta vedomá - sme si vedomi prírodného súlada, ktorý je vlastný tok súlivedomom, ale aj najmenším časticom a vlneniam, žijeme v súlade s touto hmotnosťou až nezhrmotnenou život - s duhom. Potom je tu cesta nevedomá - nevieme o prírodnom súlade a teda nežieme v súlade s prírodou, alebo vieme len tak trochu' ale keďže konáme nemordu, nemordame dosť celostné vedomie. Miro Slav si vybral prvú cestu - vedomecku cestu prírodného súlada. Takže k prírodnému svetu nemá osobný vzťah, lebo je jeho súčasťou.



Slobodnú, so všetkými dôsledkami a následkami.

MIRO SLAV: Miro Slav nie je civilizovaný človek, ale dvoch, preto nemôže odpovedať na prvú časť otázky. A preto by mali všetci ľudia najprv povinne zažiť nejakú technologicko - priemyselnú

techniku, v mnohých smeroch zložitejšiu, ale ak bude chcieť kľudovo zdravo prežiť, či dosť možné, budeme musieť úplne prestavať rebríček hodiniek. Vzniknú nové prírodné národy, ktoré budú mať sice techniku, ale nebudú uchádzať ako nejaký slabomyselní senci kríz.

Zmena spôsobu života

„Ak keď sa môže zdáť byť nezmyselná myšlienka, že mi sami môžeme vytvoriť veľkú zmene, každý moment v našich životech môže prispieť k transformácii sveta alebo k jeho deformácii zapričinené trama jedinou. Pri takomto chápnaní več až nás nerobenie známenie, že niečo robíme, príčom je možné, že robíme zle.“

Toto sú slová Adama Curla v knihe Tools for Transformation (Curle 1990). Ako „tri jedy“ označuje ignorovanie našej skutočnej prírodnosťi, nesnosnosť, ktorou sa snažime kompenzovať zo toho vypĺňajúca prázdroj a napokon strach z toho, že stratíme tieľo svoje kompenzáciu. Tieto tri jedy otrávia našu mysl, znehodnocujú naše činy a v súčasnom meríku vedú k tyraniam, vojnám a biede.

Musíme si uvedomiť, že fúdia, ktorých obvinujeme zo súčasného stavu sveta sú produktní spoločnosti, ktoré pomáhame spolužívať, či už našou priamou podporou, alebo nečinnosťou. Zodpovednosť za zmene leží na každom z nás. Politici a tyrami by si nemohli udržať svoju moc bez podpory a nečinnosti ľudu, ktorým vládu. Rôzne destruktívne korporacie a výrobcovia finančného krhu profitujú vďaka tomu, že ich mnoho ľudí podporuje svojimi peniaznimi. Všetko čo robíme sa môže zdať ako nepodstatné, ale v konečnom dôsledku na tom závisí mnoho dobrého aj zlého. Každý z nás môže prispieť k zmene spôsobu života a MÓZE to zmeniť budúcnosť planéty ako aj svojho života, ktorý žije tu a teraz. Bolo vypočítané (Earth Repair Foundation Leaflet), že viac ako

